

udenrigsministeren har jo også en vis andel i det her.

Men jeg synes alligevel, der er noget paradoksalt i det, som udenrigsministeren siger, for på den ene side får vi at vide, at man ikke vil indføre noget ad bagvejen – det er jeg meget tilfreds med, det vil jeg godt understrege; jeg ville også være tilfreds, hvis udenrigsministeren kunne tilføje, at man ikke vil indføre noget ad forvejen, det ville jeg synes var godt – men på den anden side siger udenrigsministeren jo, at hvis man kan indføre noget uden at holde en afstemning, så kan man jo selvfølgelig gøre det; så ville det da ikke være noget problem.

Hvad betyder det så, at man ikke vil indføre noget ad bagvejen, når udenrigsministeren står og plæderer for, at hvis man kan gennemføre noget uden en folkeafstemning, hvis man kan gennemføre noget uden at spørge befolkningen og vi kan gøre det herinde på Christiansborg med det store jaførtal, der er herinde, så gør vi da bare det? Det hænger jo ganske enkelt ikke sammen, når udenrigsministeren i samme åndedrag siger, at man ikke ønsker at indføre noget ad bagvejen.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nej, det hænger ikke sammen, hvis man skal fortolke det, som hr. Morten Messerschmidt gør det på den her voldsomme måde, men vi har et samarbejde med 25 lande. Det, vi ønsker, er selvfølgelig, at det skal være så godt og gnidningsfrit som muligt, og at det ikke skal sande til.

Kl. 13.20

Lad mig give et eksempel, som jeg da godt kunne overveje: Hvorfor skulle vi ikke lade Kommissionen sende sine forslag tidligere frem, end det foregår i dag, til parlamenterne, til Folketinget? Hvorfor skulle vi ikke kunne have folketingsdebatter og debatter i Europaudvalget tidligere, end vi har mulighed for i dag, fordi papirerne kommer senere frem end hidtil?

Så en af de ting, jeg tænker på at vi kan forbedre samarbejdet med, er, at der er større åbenhed, større kommunikation mellem Bruxelles, Kommissionen og de forskellige parlamenter rundt omkring i Europa. Det ville da være en udmærket ting derved at få fremmet folkeliggørelsen og den demokratiske debat i EU. Det er da en af de ting, man kunne foretage sig. Det behøver man da ikke at have en folkeafstemning for, det er da et procedurespørgsmål.

Formanden:

Så får hr. Morten Messerschmidt et sidste spørgsmål til udenrigsministeren.

Morten Messerschmidt (DF):

Det lyder også meget indsmigrende, når udenrigsministeren taler på den måde, men problemet er jo bare, at udenrigsministeren ikke nævner alt det, som udenrigsministeren synes er godt i forfatningen.

Hvis man læser udenrigsministerens partis betænkning bidrag i forbindelse med L 137, kan man jo se, at der er en lang række emner i forfatningen, som man synes er gode. Og jeg mener, at én ting er, at man gerne vil have Kommissionen til at indberette sine forslag noget før, men hvad med flertalsafgørelserne? Hvad med præsidentens udvidede beføjelser? Hvad med hele del II-charteret, som på en lang række områder vil sætte grundloven ud af kraft?

Det har udenrigsministeren jo skamrost i debatten, inden hollænderne og franskmændene afgjorde sagen for os. Så kan vi have tillid til, at udenrigsministeren ikke også fremlægger dette i samme åndedrag, når han kommer med nogle indsmigrende og smukke bemærkninger?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nu behøver hr. Morten Messerschmidt ikke være så bange. Altså, vi skal jo hele tiden sørge for, at samarbejdet bliver bedre, at det bliver mere fleksibelt, og at der kommer mere åbenhed.

Men vi tager ikke de elementer i forfatnings-traktaten, som der er sagt nej til i Frankrig og Holland, med. Vi kan ikke afgøre, hvad det var, der blev sagt nej til, og derfor kan vi ikke smugle noget ind ad bagvejen. Vi kan ikke sige: Det var ikke dét, de sagde nej til, det var dét, de sagde nej til. Det kan man ikke, for hvem taler på vegne af dem, der sagde nej?

Derfor må Frankrig og Holland komme tilbage og sige, hvordan de mener situationen ser ud fra deres synspunkt, før vi kan komme videre. Og det er jo det, vi skal drøfte i juni måned.

Men altså den danske regering går ind for forfatningstrakten. Vi synes faktisk, det var en god traktat, den bedst mulige, for at forbedre samarbejdet. Men vi kan ikke bare indføre forfatningstraktaten, når der nu er sagt nej til den. Så må Frankrig og Holland komme tilbage og sige, hvordan de ser på det herefter. Og det er det, der skal ske i juni måned.